

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดของป่าหวงห้าม

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนด
ของป่าหวงห้ามเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
ของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบ
วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม
พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ให้ของป่าบางชนิดในป่า ในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร
ตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นของป่า
หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

ลำดับที่	ของป่าหวงห้าม
1.	กอลวยไม้ป่าทุกชนิด
2.	จันทน์แดง จันทน์ผา (<i>Dracaena loureiri</i> Gagnep.)
3.	ชันทุกชนิด
4.	ชันไม้กฤษณา และกฤษณา
5.	ชันไม้จันทน์หอม
6.	ฝดง ง่าย (<i>Caesalpinia sappan</i> Linn.)
7.	ฉานไม้ทุกชนิด
8.	น้ำมันยาง
9.	โสมฉาน
10.	เปลือกไม้ ของไม้ต่อไปนี้ (1) กอ มะกอก กอ คอ (<i>Castanopsis</i> spp., <i>Lithocarpus</i> spp. & <i>Quercus</i> spp.) (2) กักกลัน ลีอ้าย มะเฟืองป่า แก้วสาร ลำไยป่า พญาไถ่เดือน (<i>Walsura</i> spp.) (3) ตะเคียนทอง ตะเคียนใหญ่ เคียน แคน (<i>Hopea</i> spp.) (4) เคี่ยม (<i>Cotylelobium melanoxylon</i> Pierre syn. <i>C. lanceolatum</i> Craib) (5) มง ยางมง หมี่ ไถ่ (<i>Persea</i> spp.) (6) หมี่เหม็น ชีเหม็น (<i>Litsea</i> spp.) (7) พะยอม ย่อม ชะยอม พะยอมคอง (<i>Shorea</i> spp.) (8) มะหาด หาด หาดหนุม หาดส่วน (<i>Artocarpus</i> spp.) (9) สี่เสียดเปลือก หองสุก หนานดิน เลือดคน (<i>Pentace</i> spp.) (10) อบเชย เทพทาโร จาง จางหอม การบูรกัน ชำคน ตะไคร้กัน พูลกัน สุมลแว้ง อางแกง อังไถ่ เชียค กระเชียค กระควา มาปราว (<i>Cinnamomum</i> spp.)
11.	เฟิร์นกระเช้าสีดา ขาขี้สีดา และหอขาวสีดา (<i>Platynerium</i> spp.)
12.	ยางขนุนนก
13.	ยางเขลาคอง
14.	ยางวิก
15.	ยางสน

ลำดับที่	ของป่าหวงห้าม
16.	รากเข็ร่นออกสมันดา
17.	ลำต้นและรากเข็ร่นคน
18.	หนวยทุกสนิด

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้ามเสียใหม่ ให้ใช้บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร และเนื่องจากการกำหนดของป่าหวงห้ามแต่เดิมไม่ตรงกับข้อเท็จจริงและทางด้านวิชาการ ทำให้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและข้อกฎหมาย ประกอบกับในบัจจุบัน ของป่าบางชนิดที่มีได้กำหนดให้เป็นของป่าหวงห้ามมาก่อน กลับเป็นของป่ามีค่าหายาก ซึ่งนิยมเก็บหาและนำออกมาเป็นปริมาณมากโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของแหล่งกำเนิดของป่า ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการควบคุมบำรุงรักษาบรรดาของป่าทั้งหลายสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

